

інформацію, яка необхідна користувачам для прийняття обґрунтованих рішень. Останнім часом роль бухгалтерського обліку та звітності значно підвищилась. Це пов'язано зі зміною адресності бухгалтерської фінансової звітності, розширенням кола суб'єктів, які приймають інвестиційні та інші господарські рішення і спираються при цьому на бухгалтерські дані. Відповідно змінюються вимоги до бухгалтерської фінансової звітності. При цьому акцент ставиться на якість звітної інформації, що визначається реальністю, змістовністю, оперативністю даних та забезпечується за рахунок методологічних основ її формування.

Отже фінансова звітність, ґрунтуючись на узагальнених даних бухгалтерського обліку, виступає ланкою зв'язку між підприємством і зовнішнім середовищем. Вона задовольняє вимоги щодо необхідного обсягу інформації, можливостей її засвоєння зовнішніми і внутрішніми користувачами[5].

Список літератури:

1. Гуня В.О. «Проблеми вдосконалення фінансової звітності підприємств: соціально-економічні аспекти»
2. Закон України про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні:. Прийнятий 16.07.99 р. зі змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – №40.
3. Національне положення (Стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»)
4. Пилипенко Л.М.«Фінансова звітність: «відповідність сучасним інформаційним потребам управління та регулювання ринковою економікою». УДК 657.1
5. Шмігель О.С «Місце бухгалтерської фінансової звітності в системі обґрунтування і прийняття рішень»

К.е.н., доц. Волощук Л.О., Устинюк А.Ю.

ФАКТОРИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЯК ОБ'ЄКТИ МОНІТОРИНГУ

Одеський національний політехнічний університет, Одеса

Інновація – це сукупність технічних, виробничих і комерційних заходів, що спричиняють появу на ринку нових товарів, поліпшених промислових процесів та устаткування. У свою чергу інноваційний розвиток є ширшим поняттям. Його можна визначити як сукупність етапів, стадій, дій, пов'язаних з ініціюванням, розробкою та виготовленням продукції, технологій, що матимуть нові властивості, які більш ефективно задоволять існуючі потреби і такі, що з'являються або можуть з'явитися [1].

Інноваційний розвиток, в найбільш загальному розумінні, визначається підвищенням впливу інновацій на економічне зростання. Інноваційний аспект розвитку є найактуальнішим для економіки України сьогодні (на етапі її реформування) на думку великої кількості фахівців [2].

Проте, за індикаторами інноваційного розвитку згідно Європейського інноваційного табло (рушійні сили інновацій, створення нових знань, інновації та підприємництво, індикатори застосування інновацій, інтелектуальна власність) Україна посідає одне з останніх місць та знаходиться в групі країн з найнижчими рівнями інновативності. Це пов'язується, зокрема, з низьким рівнем інноваційного потенціалу та інноваційної активності вітчизняних промислових підприємств.

Причиною такого становища на макрорівні визначається відсутність дієвих державних механізмів стимулювання інноваційної діяльності, нерозвиненість інноваційної інфраструктури та недостатній рівень державного фінансування НДДКР, а на рівні окремих підприємств, крім фінансово-інвестиційного чинника, недостатній рівень підготовки системи менеджменту до реалізації завдань інноваційного розвитку,

зокрема нерозвиненість зв'язків з постачальниками інноваційних ресурсів, та відповідних механізмів формування інноваційного потенціалу з використанням зовнішніх джерел використовуючи канали трансферу та комерціалізації.

Дослідженням факторів інноваційного розвитку останнім часом присвячуються й численні праці вітчизняних фахівців (табл.1).

Таблиця 1 – Основні фактори інноваційного розвитку (стислий зміст наукових публікацій)

Автор, назва публікації	Визначення основних факторів інноваційного розвитку
1	2
Романюк Т. Інноваційна складова в сучасних умовах економічного розвитку держави [3]	Підкреслено, що на сучасному етапі основним імперативом інноваційного процесу стає всебічний розвиток людського потенціалу, формування інноваційної культури суспільства та активна позиція щодо розвитку інноваційної діяльності.
Кузьмін О., Кужда Т. Фактори інноваційного розвитку підприємств [4]	<p>Відокремлені такі групи факторів інноваційного розвитку підприємств:</p> <ul style="list-style-type: none"> - законодавчі - формують правову основу інноваційного розвитку підприємств в Україні на основі системи законних та підзаконних актів; - організаційно-управлінські - здійснюють вплив через інституційно-управлінські та інституційно-організаційні зміни в інноваційній сфері; - фінансово-економічні - визначають особливості здійснення інноваційної діяльності підприємств з позицій грошово-кредитних, бюджетно-податкових, амортизаційних важелів інноваційного розвитку; - техніко-технологічні - здійснюють вплив на технічні та технологічні боки інноваційної діяльності промислових підприємств; - соціальні - відділяють вплив соціальних наслідків інноваційного розвитку від впливу багатьох інших факторів; - екологічні - визначають вплив нових технологій, нових матеріалів, нових видів енергії на довкілля в процесі інноваційної діяльності підприємств; - гуманітарні - впливають на інноваційний розвиток через ступінь освіченості населення, рівень знань і науки в країні; - інформаційні - визначають особливості інноваційного розвитку підприємств на основі використання інформаційних ресурсів.
Соляник Л.Г., Грачова Ю.М. Аналіз машинобудівного комплексу України: основні тенденції інвестиційної та інноваційної діяльності в галузі [5]	Визначають такі фактори інноваційного розвитку промисловості:
	<ul style="list-style-type: none"> - законодавчі; - управлінські; - економічні; - соціальні; - фінансові; - екологічні; - політичні; - інформаційні; - організаційні; - інституційні; - гуманітарні.
Гончаренко О.Г., Демченко О.П. Вища освіта у системі факторів інноваційного розвитку [6]	Визначено, що ключовим активом інноваційного розвитку економіки є знання (знання як потенційна можливість розвитку, знання як джерело інновацій, нове знання як результат діяльності).
Тимчуник В.І., Ціпуринда В.С. Впровадження інновацій в системі управління підприємствами [7]	Відзначено, що першочерговими факторами інноваційного розвитку стають людські ресурси, професіоналізм та кваліфікація персоналу.
Шевчук А.В. Аналіз факторів інноваційного розвитку регіональних освітніх систем в умовах побудови інформаційного суспільства [8]	<p>Зазначається, що під фактором інноваційного розвитку розуміється параметр, причина чи умова, що впливає на характер та інтенсивність цього процесу. При цьому сам процес інноваційного розвитку виступає як результат взаємодії системи факторів.</p> <p>Виділяють два типи факторів: зовнішні та внутрішні фактори. До зовнішніх факторів можна віднести фактори глобального характеру: глобалізаційні процеси, становлення інформаційного суспільства та економіки знань, євроінтеграційні прагнення України, економічні, ринкові, політико-правові. Внутрішні фактори впливу на розвиток пов'язані з функціонуванням елементів системи (управлінської, виробничої, т. і.).</p>

Отже, вітчизняні вчені відокремлюють зовнішні та внутрішні фактори інноваційного розвитку. Серед внутрішніх основними зазначають людські (знання та кваліфікація), організаційно-управлінські, матеріальні, фінансові та інформаційні.

В індустріально розвинутих країнах, що вже давно демонструють надвисокі рівні інноваційної активності, останні десятиріччя стійко проявляється тенденція зростання впливу інтелектуальної складової в забезпеченні інноваційного розвитку [2]. Все більшу роль у процесі створення цінності відіграють не матеріальні, а інформаційні та інтелектуальні ресурси, які в свою чергу є поєднанням людських та організаційних.

Отже, серед внутрішніх факторів інноваційного розвитку підприємства вирішальну роль в сучасних умовах відіграють інтелектуальні, фінансово-інвестиційні та інформаційні. Підтвердженням цьому можуть служити показники Європейського інноваційного табло, які в якості індикаторів інновативності „на вході” оцінюють саме людські, інформаційні та фінансові ресурси.

Організація ефективної системи моніторингу факторів інноваційного розвитку на підприємстві потребує розробки відповідних механізмів та інструментів у двох площинах: методичній та організаційній.

Управління факторами інноваційного розвитку потребує організації моніторингу, що дозволить вирішити такі завдання:

- організація спостереження, отримання достовірної, своєчасної та об'єктивної інформації про хід інноваційних процесів;
- оцінка і системний аналіз одержуваної інформації, виявлення причин, що викликають той чи інший характер протікання науково-технічних інноваційних процесів;
- прогнозна оцінка розвитку інноваційної сфери на коротко-, середньо та довгострокову перспективу (вибір сценарію розвитку);
- підготовка рекомендацій, спрямованих на подолання негативних і підтримку позитивних тенденцій інноваційного розвитку;
- забезпечення в установленому порядку органів управління, а також інших зацікавлених осіб інформацією, одержуваної при проведенні даного моніторингу [9].

Список літератури:

1. Оксенюк Л. Інвестиції як основна складова інноваційного розвитку / Л. Оксенюк. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.viem.edu>.
2. Волошук Л.О. Специфікація інноваційного розвитку підприємств промисловості України / Е.М. Забарна, Л.О. Волошук // Матеріали VIII Міжнародної конференції «Стратегия качества в промышленности и образовании» (г. Варна, 8-15 июня 2012). – Варна, 2012. – С. 590-594.
3. Романюк Т. Інноваційна складова в сучасних умовах економічного розвитку держави / Т. Романюк. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://confiapv.at.ua/publ/konf_9_10_grudnja_2010_r/innovacijna_skladova_v_suchasnikh_umovakh_ekonomichnogo_rozvitku_derzhavi/4-1-0-534
4. Кузьмін О. Фактори інноваційного розвитку підприємств / О. Кузьмін, Т. Кужда // Аналітично-інформаційний журнал «Схід». – 2006. – Вип. № 6. – С. 16
5. Соляник Л.Г. Аналіз машинобудівного комплексу України: основні тенденції інвестиційної та інноваційної діяльності в галузі / Л.Г. Соляник, Ю.М. Грачова. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.rusnauka.com/31_PRNT_2008/Economics/36566.doc.htm
6. Гончаренко О.Г. Вища освіта у системі факторів інноваційного розвитку / О.Г. Гончаренко, О.П. Демченко. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://archive.nbuvg.gov.ua/portal/soc_gum/nvchdieu/2011_1/11gogfir.pdf
7. Тимцуник В.І. Впровадження інновацій в системі управління підприємствами / В.І. Тимцуник, В.С. Ціпуринда. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://archive.nbuvg.gov.ua/portal/soc_gum/Nvamu_upravl/2011_1/7.pdf
8. Шевчук А.В. Аналіз факторів інноваційного розвитку регіональних освітніх систем в умовах побудови інформаційного суспільства / А.В. Шевчук. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://archive.nbuvg.gov.ua/portal/soc_gum/ekfor/2013_1/24.pdf
9. Бутенко И. В. Организация мониторинга инновационной деятельности / И. В. Бутенко, Л. В. Козлова. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.rusnauka.com/12_EN_2008/Economics/31382.doc.htm